‘‘பரமண்டலங்களிலிருக்கிற’’

“வானம் எனக்குச் சிங்காசனம், பூமி எனக்குப் பாதபடி” (ஏசா. 66:1) என்பது தேவனுடைய அறிவிப்பாக உள்ளது. இப்பொழுது நாம் பெற்றுள்ள வசிப்பிடமானது தேவனுடைய பாதபடியாக மட்டுமே உள்ளது, அவரது பார்வையில் நாம் வெட்டுக்கிளிகளைப் போலச் சிறியவர்களாய் இருக்கின்றோம் (ஏசா. 40:22). இயல்பான, சாதாரணமான மனிதர் தேவனுடைய ஆழமான விஷயங்களைப் பற்றி அறிய முடியாது (1 கொரி. 2:10, 14). “பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே” (மத். 6:9) என்று இயேசு கூறிய பொழுது அவர் அர்த்தப்படுத்திய எல்லாவற்றையும் நாம் அறிய இயலாது. அவைகளில் இருக்கின்ற மற்றும் இருக்கப் போகின்ற பெரும்பாலானவை நமக்கு அறியச் செய்யப்படாமல் உள்ளது (1 யோவா. 3:2).

இருந்த போதிலும், ஏவப்பட்ட மனிதர்களின் மூலமாகத் தேவனுடைய சில விஷயங்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக, பரிசுத்த எழுத்துக்களின் (தேவன் ஏவியவை) போதனைகள் மூலமாக, நாம் இந்த அண்டம் பற்றி முற்றிலும் அறியாமையுள்ளவர்களாய் இருக்கத் தேவையில்லை. தேவன் இருக்கின்ற இடமான பரலோகத்தைப் பற்றிய அறிதல்கள் சிலவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் நாம், இனி வரப் போகும் உலகத்தின் வல்லமைகளைக் கூட (முன்) சுவைக்க முடியும் (எபி. 6:5).

பல்வேறு வானங்கள்

வேதாகமம் பல்வேறு வானங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது, ஆனால் ‘‘ஏழு வானங்கள்’’ என்ற விளக்கச் சொற்றொடரானது மனித இலக்கியத்திலேயே தொடங்கிற்று. வேதவசனத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள வானங்களில் ஒன்று, பறவைகள் பறக்கும் இடமாகும்: “... பூமியின்மேல் வானம் என்கிற ஆகாய விரிவிலே பறக்கும் பறவைகளையும் ...” (ஆதி. 1:20). பறவைகள் மற்றும் மேகங்கள் மற்றும் காற்று ஆகியவற்றின் வானத்திற்குத் தொலைதூரத்திற்கும் அப்பால், எண்ணற்ற விண்மீன்கள், சூரியன் மற்றும் சந்திரன் ஆகியவை இருக்கின்ற இடம் உள்ளது. அந்தப் பகுதியும் கூட வேதவசனங்களில் வானம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது: “வானம் என்கிற ஆகாய விரிவிலே சுடர்கள் உண்டாகக் கடவது” (ஆதி. 1:14).

பறவைகளின் வானம் முதலாம் வானம் என்றும், விண்மீன்கள் உள்ள இடம் இரண்டாம் வானம் என்றும் அழைக்கப்பட முடியுமா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இருப்பினும், பரதீசு என்று அழைக்கப்படுகின்ற மூன்றாம் வானத்தைப் பற்றி நாம் அறியாதவர்களாயிருக்கும்படிக்கு தேவன் விட்டுவிட வில்லை. பவுல் சென்றது போலவே (2 கொரி. 12:2, 4) இயேசுவும்

சிலுவையில் தொங்கின கள்ளனும் அந்த இடத்திற்கே சென்றனர் (லூக். 23:43) மற்றும் பவுலும் இயேசுவும் மூன்றாம் வானத்திலிருந்து இந்த பூமிக்கு மீண்டும் திரும்பி வந்தனர். அவர்கள் பரதீசிற்குச் சென்றிருந்த பொழுதிலும் பிதாவானவரின் வாழ்விடத்திற்குச் சென்றிருந்ததில்லை; ஏனெனில் அதன் பிறகு இயேசு மூன்றாம் வானத்திற்குச் சென்று வந்த பிறகும் கூட, "நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை" (யோவா. 20:17) என்று கூறினார்.

தேவனுடைய பரமண்டலத்தின் இருப்பு நிலை

மத நம்பிக்கையற்றவர்கள், தேவனுடைய அரியணையின் பரமண்டலத்தை வானவியல் அறிஞர்கள் கண்டறிய இயலாதவர்களாய் உள்ளனர் என்ற அற்ப மகிழ்வுடன் கூறி, இது (பரமண்டலம்) கற்பனைக் கதையாகவே இருக்கின்றது என்பதை நிரூபிக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் அதே பொய்க் கோட்பாட்டைக் கொண்டு உயிர் இருப்பதில்லை என்று "நிரூபிக்க" முடியும், ஏனெனில் உயிர் என்பது எவ்விடத்தில் உள்ளது என்பதைத் திட்டவட்டமாக காண்பிக்கவோ அல்லது விளக்கப்படுத்தவோ கூட முடியாது. எல்லைக்குட்பட்ட தொலைநோக்கிகள் எல்லையற்ற வாழ்விடத்தைக் கண்டறிய முடியவில்லை என்பதற்காக பரலோகத்தின் இருப்பு நிலையானது சந்தேகிக்கப்பட வேண்டுமா? பொருளினால் ஆன உருப்பெருக்கிகள் பொருளினால் உண்டாகாத பரமண்டலத்தை, அது அந்த உருப்பெருக்கியின் நோக்கெல்லைக்குள் இருந்தாலும், அதைக் கண்ணோக்க முடியாது. "தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்" (யோவா. 4:24); "ஒரு ஆவிக்கு எலும்புகளும் மாம்சமும் உண்டாயிராதே'' (லூக். 24:39), ஆனால் "காணப்படாத" (கொலோ. 1:15)தாக இருக்கும்.

மேலும், பரந்துபட்ட இன்னும் பரந்துபட்ட அண்டத்தைப் பற்றி வானவியலறிஞர்களின் தொடர்ந்த கண்டுபிடிப்புகளில் மனிதர்கள் என்ற வகையில் நாம் திகைப்படைகையில், மத நம்பிக்கையற்றவர்கள், "நாங்கள் ஒன்றும் பேசாதிருப்போம், ஏனெனில் தொலைநோக்கிகளுக்கப்பால் இன்னமும் என்ன இருக்கிறதென்று நாம் அறியோம், நமது இயல்பான வான வெளிக்கு அப்பால் இருப்பவற்றில் மிகக் குறைவானதையே நாம் அறிகின்றோம்'' என்று கூறத் தாழ்மையாய் இருக்க வேண்டும். மத நம்பிக்கையற்றவர்கள் தங்களின் சுய இறுமாப்பினால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டவர்களாகவோ அல்லது (தங்களைப் பற்றி) உயர்வான சிந்தை கொண்டவர்களாகவோ இல்லாதிருப்பார்களாக. அவர்களுடைய ஆவிகள் யோபுவின் ஆவியைப் போல நொறுங்கட்டும்; "ஆகையால் நான் எனக்குத் தெரியாததையும், என் புத்திக்கு எட்டாததையும், நான் அறியாததையும் அலப்பினேன் என்கிறேன் ... ஆகையால் நான் என்னை அருவருத்து, தூளிலும் சாம்பலிலும் இருந்து மனஸ்தாபப் படுகிறேன்" (யோபு 42:3ஆ-6).

பரமண்டலம் இருப்பதில்லை என்று உறுதிப்படுத்துதலானது நமது அண்டத்தைப் பற்றி முழு அறிவு நமக்கு உண்டு என்பதை மட்டுமின்றி நாம் வாழும் இக்கோளத்திற்கு அப்பால் உள்ளவற்றைப் பற்றிய முழு அறிவும்

நமக்கு உண்டு என்பதையும் ஆராயாது ஏற்றுக் கொள்கின்றது. இருப்பினும், இப்படிப்பட்ட ஒரு உறுதிப்பாடும் கூட எல்லையற்ற அறிவு உண்டு என்பதையே ஆராயாது ஏற்றுக் கொள்கின்றது. பரமண்டலத்தின் இருப்பு நிலையை மறுக்க வேண்டுமென்றால் ஒருவர் எல்லாம் அறிந்தவராக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் ஒரு மனிதர் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் அறியாதிருப்பினும் அவர் அறியாத அவ்விஷயம் பரமண்டலம் இருக்கின்றது என்பதாயிருக்கலாம். மேலும், பரமண்டலத்தின் உண்மை நிலையை மறுப்பதற்கு ஒருவர் எங்கும் நிறைந்திருப்பவராய் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் ஒரு மனிதர் இருந்திருக்க முடியாத இடம் என்று ஒன்று இருக்குமேயானால், பரமண்டலம் அங்கிருக்க முடியும். மத நம்பிக்கையற்றவர்களின் உறுதித் தன்மைக்குப் பதிலாக, அதிகமாய்ப் பிரியப்படுத்துகின்ற, அதிகமாய் அறிவுக்கு ஏற்புடைய தாவீதின் எண்ணப்போக்கு பின்வருமாறு உள்ளது:

> கர்த்தாவே, என் இருதயம் இறுமாப்புள்ளதல்ல, என் கண்கள்
> மேட்டிமையுள்ளவைகளுமல்ல;
> பெரிய காரியங்களிலும், எனக்கு மிஞ்சின கருமங்களிலும்
> நான் தலையிடுகிறதுமில்லை.
> தாயின் பால்மறந்த குழந்தையைப் போல நான் என் ஆத்துமாவை
> அடக்கி அமரப் பண்ணினேன்; என் ஆத்துமா
> பால் மறந்த குழந்தையைப் போல் இருக்கிறது
> (சங். 131:1, 2).

இயேசு பரமண்டலத்திற்கு "உயர" எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார் (அப். 1:9) என்று கூறுவது, பன்னிரெண்டு மணி நேரத்திற்குப் பின்பு (பூமியின் சுழற்சியின் காரணமாக) பரமண்டலம் "கீழே" இருக்கும் என்று அர்த்தப் படுத்துவதாக அவிசுவாசிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். இவ்விதமாக அவர்கள் இயேசுவைக் குறித்தும் வேதாகமத்தைக் குறித்தும் (பரிகசித்துச்) சிரிக்கின்றனர். தேவன் வாசம் பண்ணும் இடமானது சரீரப் பிரகாரமானதாக இருந்ததென்றால், அந்தப் பரமண்டலமானது ஒரே வேளையில் நமது அண்டத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் இருப்பதாக, நம்மை முழுமையாக மூடியிருப்பதாக இருக்கக் கூடும். மாபெரும் போதகருடைய பாதபடியில் அமர்ந்து, அவர் தமது நண்பர்களைப் பிதாவின் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதாக வாக்களித்த பொழுது எதைப்பற்றிப் பேசினார் என்பதை உண்மையில் நல்லவராகவும் உலகளாவிய வகையில் ஒப்புக் கொள்ளப்படும் மதிநுட்பம் உள்ளவராகவும் இருக்கின்ற மனிதர் மட்டுமே அறிகின்றார்.

தேவனுடைய பரலோகம்

பிதாவானவர் இருக்கின்ற பரலோகம் ஒன்றுண்டு, அதில் "ஏறினவன் ஒருவனுமில்லை" (யோவா. 3:13) - பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தவரும், பிதாவினுடைய வலது பாரிசத்தில் அமரும்படி மீண்டும் அங்கு திரும்பின

வருமான இயேசுவைத் தவிர வேறு ஒருவரும் இல்லை. தேவன் வாசம் பண்ணுகின்ற இந்த இடத்தைச் சாலொமோன் "வானாதி வானங்கள்" (1 இரா. 8:27) என்று அழைத்தார். தீர்க்கதரிசியான ஏசாயாவும், அப்போஸ் தலரான யோவானும் இந்த மாபெரும் கம்பீரமான வாசஸ்தலத்தைக் கண்ணோக்கிப் பார்க்கும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றனர், மற்றும் நீங்களும் நானும் அவ்விடத்தில் என்றென்றும் வாழ்ந்திருப்பதற்கு அனுமதிக்கப் படுவோம். உயரமும் உன்னதமுமான அரியணையில் கர்த்தர் வச்சிரக் கல்லைப் போன்றும் பதுமராகத்தைப் போன்றும் வீற்றிருக்கின்றார். அவரது சிரசின் மேலாக மரகதம் போன்ற ஒரு வானவில் இருக்கின்றது. பதினாயிரம் பதினாயிரம் தூதர்கள் அவரைத் துதிக்கின்றனர். சேராபீன்கள் - தங்கள் கண்களையும்/முகத்தையும் கால்களையும் மூடிக் கொண்டு - சிங்காசனத் தைச் சுற்றிலும் பறந்து கொண்டு ஒருவரையொருவர் நோக்கி, "சேனைகளின் கர்த்தர் பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பூமியனைத்தும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருக்கிறது" என்று கூப்பிட்டுச் சொன்னார்கள் (ஏசா. 6:3).

இயேசு இந்த பூமியில் இருக்கையில், தேவனுடைய பரலோகத்தில் தாம் வாழ்ந்திருந்ததை நினைவுகூர்ந்தவராய் அங்கு திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்று ஏங்கினார்: "பிதாவே, உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே உம்மிடத் தில் எனக்கு உண்டாயிருந்த மகிமையினாலே இப்பொழுது நீர் என்னை உம்மிடத்திலே மகிமைப்படுத்தும்" (யோவா. 17:5).

வானாதி வானத்தில் மேன்மையான மகிமையுள்ள இப்படிப்பட்ட தொரு இடம் இருக்கிறதென்றால், மனிதர்கள் மற்றும் தூதர்களுக்கு மேலான சகல அதிகாரமும் அங்குதான் மையம் கொண்டிருக்க வேண்டும். தமது அரியணையில் மேன்மையுடன் அமர்ந்து இருப்பவரின் சத்தத்திற்குப் பூமியின் ஒவ்வொரு படைப்புயிரும் தனது செவியைச் சாய்த்தாக வேண்டும். "கர்த்தரோவென்றால், தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்; பூமியெல்லாம் அவருக்கு முன்பாக மௌனமாயிருக்கக் கடவது" (ஆப. 2:20).

ஆகையால் - விவாக ரத்து, மதுபானம், ஞானஸ்நானம், நடனமாடுதல் அல்லது வேறு எந்தக் கருத்தைப் பற்றியாவது மாநாடுகள் கூடி எது சரியானது என்று ஓட்டுப் போடுவதற்கு மனிதர்களுக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை. "தன் நடைகளை நடத்துவது நடக்கிறவனாலே ஆகிறதல்ல" (எரே. 10:23ஆ), ஏனெனில் அவனுடைய வழி அவனுக்குள் இருப்பதில்லை, அவன் பாவம் செய்யும் அழிகிறவனாகவே இருக்கின்றான். ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் என்பவை அவர்களின் சொந்த பலவீனங்கள் மற்றும் பாவங்கள் ஆகியவற்றை விட மேன்மையான எதையும் எழுப்ப முடியாதாகையால், ஒரு மனிதர் தேவனுடைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து தேவனைப் போலப் பேச முடியாது. எந்த ஒரு மனிதரும், மற்றும் எந்த மனிதர்களின் அமைப்பும் நம்மில் எஞ்சியுள்ளவர்களுக்கு மதத்தை நெறிப்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு எவ்வித உரிமையும் பெற்றிருப்பதில்லை.

பிரசங்கியார்கள் சில வேளைகளில், மனம் மாறியவர்களை "நீங்கள் தேர்ந்து கொள்ளுகின்ற ஒரு சபையில் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள்" என்று

உற்சாகப்படுத்துகின்றனர். இப்படிச் செய்வதில் அவர்கள் மகா உன்னத மான பிதாவை அரியணையிலிருந்து அகற்றுகின்றனர் - இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் எண்ணம் கொள்ளாதிருப்பினும் உண்மையில் இப்படியே செய்கின்றனர். சீஷர்களின் ஜெபத்தில் உள்ள "பரமண்டலங் களிலிருக்கிற" என்று கூறும் பகுதியை அவர்கள் வீணாக வழங்குகின்றனர். மனம் மாறுகின்றவர் பிரவேசிக்கின்ற சபையைத் தேவன் தேர்ந்து கொண்டதில்லையா? இப்படிப்பட்ட பிரசங்கியார்கள் பாவம் நிறைந்த மனிதர்களை உயர்த்திப் பிடித்து, இரட்சிக்கக் கூடிய ஒரே ஒருவரை நீக்கிப் போடுதலை உள்நோக்கின்றியே செய்கின்றனர்.

மனம் மாறியவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதை- தெளித்தல், ஊற்றுதல் அல்லது முழுக்காட்டுதல் என்பவைகளில் - "தங்கள் தேர்வுப்படியாக" ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று கூறப்படுகின்ற பொழுது, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தவறு செய்யப்படுகின்றது. ஞானஸ்நானம் என்றால் என்ன என்று தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுதலே மிகவும் அடிப்படையான தவறாக உள்ளது, ஒரு மனிதர் எவ்விதத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றார் என்பது எவ்வித வேறுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவதில்லை என்ற எண்ணத்தில் இவ்வாறு செய்யப்படுகின்றது. மேனோனைட்டுகள் செய்கின்றபடி ஞானஸ்நானம் பெறுபவர் முற்றிலும் மூழ்கும் வரைக்கும் அவரை முன்னோக்கிச் சாய்ப்பதா அல்லது பெரும்பான்மையான மற்றவர்கள் செய்கின்றபடி அவரைப் பின்னோக்கிச் சாய்ப்பதா என்று ஒருவர் சிந்திக்காத வரையிலும் ஞானஸ்நானம் "எவ்விதம்" செய்விப்பது என்பது தவறான சொல் வழக்காகவே உள்ளது.

ராபர்ட் ரிச்சர்ட்ஸன் அவர்களின் கூற்றுப்படியாக, தாமஸ் கேம்ப்பெல் அவர்கள் முதன்முறையாக ஞானஸ்நானம் செய்வித்த பொழுது, "ஏரியின் முனையில் நீட்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு வேரின் மீது நின்று கொண்டு அவர்களின் [ஞானஸ்நானம் பெறுபவர்களின்] தலைகளை தண்ணீர்க் கல்லறையில் அவர்கள் அடக்கமாகும் வரையிலும் வளைத்தார்." உண்மை யாக மனந்திரும்பிய ஒருவர் N.B. Hardeman அவர்களை நோக்கி அவ்விருவரும் குளம் ஒன்றின் கரையில் நின்று கொண்டிருந்த பொழுது, "நான் ஏன் குந்திக் கொள்ளக் கூடாது?" என்று கேட்டார். சிறையதிகாரி "Straight away"யாக (அப். 16:33; KJV) [தமிழில் இவ்விடத்தில் "உடனே" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது] ஞானஸ்நானம் பெற்றதால், ஞானஸ்நானம் பெறுபவரை நேராக (நீருக்குள்) தள்ளி விடுவதை வற்புறுத்திய ஒரு பிரசங்கியாரைப் பற்றி கஸ் நிக்கொல்ஸ் அவர்கள் கூறுகின்றார். இந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவும் ஞானஸ்நானத்தின் "வழிமுறைகளை" குறிப்பவைகளாய் இல்லாதவரை இவைகள் ஒன்றுமற்ற வையாய் உள்ளன. தேவன் முழுக்காட்டுதல் என்ற ஞானஸ்நானத்தையே கட்டளையிட்டார்.

உங்கள் ஞானஸ்நானம் "எவ்விதமாய்" இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி தேவன் (நமக்கு) தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு எதுவும் தரவில்லை என்பது இங்கு அடிப்படையில் மறைமுகக் கருத்தாய் இருப்பதால் ''உங்கள் தெரிவின்படியான'' ஞானஸ்நானம் என்று மக்களுக்கு அறிக்கும்

சுவரொட்டியில் உள்ள தவறானது நம்மைக் கவலைப்படுத்துகின்றது. உண்மையில் பாவம் நிறைந்த மனிதர் இருளில் இருப்பதால் தமது அடிவைப்புகளை இயக்குவது எவ்விதம் என்று அறியாதவராய் இருக்கின்றார். ஞானஸ்நானத்தைக் கட்டளையிட்டவர் பாவமின்றி வாழ்ந்தார் என்பதாலும், இப்பொழுது அவர் மனிதரில் எவரும் சேரக் கூடாத ஒளியில் வாசம் செய்கின்றார் என்பதாலும், ஞானஸ்நானத்தை "எவ்விதம்" செய்விப்பது என்பதை மனிதர் முடிவு செய்தல் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

ஆகையால், நான் "பரமண்டலங்களிலிருக்கிற" என்று ஜெபிக்கும் பொழுது தேவன் முழுமையான பொறுப்பாளியாய் இருக்கின்றார் என்றே நான் கூறுகின்றேன். இப்படிப்பட்ட எண்ணப்போக்குடன் ஜெபம் செய்வதால், நான் தேவனுடைய மிக மேன்மையான வல்லமையையும் அவர் ஒருவரே ஞானத்தில் மாண்புள்ளவர் என்பதையும் ஒப்புக் கொள்வதுடன், அவரை நான் அறிக்கையும் செய்கின்றேன்; மற்றும் நான் தேவனைத் துதிக்கின்றேன் ஏனென்றால் அவர் பரமண்டலத்தில் இருக்கின்றார். யோசோபாத் அரசரின் முகஸ்துதியான பேச்சில் அவரைக் கவனியுங்கள்:

> எங்கள் பிதாக்களின் தேவனாகிய கர்த்தாவே, பரலோகத்திலிருக்கிற நீர் அல்லவோ தேவன்; தேவரீர் ஜாதிகளுடைய ராஜ்யங்களையெல்லாம் ஆளுகிறவர்; உம்முடைய கரத்திலே வல்லமையும் பராக்கிரமமும் இருக்கிறது, ஒருவரும் உம்மோடு எதிர்த்து நிற்கக் கூடாது (2 நாளா. 20:6).

அழிகின்ற ஒரு மனிதர் எந்த ஒரு சொல்லிலும் ஜாக்கிரதையாய்க் கணக்கிட வேண்டும் என்று அம்மனிதருக்கு சாலொமோன் அறிவுரை கூறுவது ஏன் என்பதற்கான காரணங்களில் ஒன்று இதோ: "தேவன் வானத்திலிருக்கிறார்; நீ பூமியிலிருக்கிறாய், ஆதலால் உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக" (பிர. 5:2).

"பரமண்டலங்களிலிருக்கிற" என்று நான் ஜெபிக்கும் பொழுது, பரலோகத்திலும், பூலோகத்திலும் மற்றும் பூமியின் கீழும், நேற்றும், இன்றும், நாளையும் அவருடைய ஆளுகையை உறுதிப்படுத்துவதுடன், உன்னதமானவருடைய இன்னொரு மகாப் பெரிய பண்பு நலனையும் நான் அறிவிக்கிறேன். அவர் இரவும் பகலும், அமெரிக்காவிலும் அல்லது இந்தியாவிலும் உள்ள எல்லாரையும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நான் கூறுகின்றேன்; அவருடைய கண்கள் மனுபுத்திரரைப் பார்க்கிறது; அவருடைய இமைகள் அவர்களைச் சோதித்தறிகிறது (சங். 11:4). இதை அவர் எப்படிச் செய்ய முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட அறிவானது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமானதாக உள்ளது. இது மிக உன்னதமானதாக உள்ளது; நான் அதை அடைவதில் வெற்றி பெற முடியாது (சங். 139:1-16). நான் எப்பொழுது உட்காருகின்றேன், நான் எப்பொழுது படுத்துக் கொள்கிறேன், மற்றும் நான் எப்பொழுது வழியில் நடக்கிறேன் என்பவைகளைத் தேவன் அறிகின்றார்.

தூரத்தில் இருந்தே அவர் என் சிந்தனையைப் புரிந்து கொள்கின்றார். நான் பிறப்பதற்கு முன்பே எனக்கான அவரது திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன: ''என் கருவை உம்முடைய கண்கள் கண்டது; என் அவயவங்களில் ஒன்றாகிலும் இல்லாத போதே அவைகள் அனைத்தும், அவைகள் உருவேற்படும் நாட்களும், உமது புஸ்தகத்தில் எழுதியிருந்தது" (சங். 139:16).

வயலில் இருந்த பொழுது காயீன் எழும்பி குற்றமற்ற ஒருவரைக் கொலை செய்ததை, எல்லாவற்றையும் காண்கின்ற கண்ணானது அறிந்துள்ளது. ஆகான் என்பவன் நல்லதொரு பாபிலோனிய சால்வையை யும், வெள்ளிச் சேக்கலையும், ஒரு பொன் பாளத்தையும் திருடிக் கொண்டதை அவர் காண்கின்றார். எங்கும் இருப்பவரும், மற்றும் எல்லாவற்றையும் அறிகிறவருமான பரலோகத்தில் உள்ள ஒருவர், முதிர் வயதுள்ள, பார்வை மங்கிப் போன ஒரு தீர்க்கதரிசி, ஒரு வஞ்சகியை நோக்கி, "யெரொபெயாமின் மனைவியே, உள்ளே வா; உன்னை அந்நிய ஸ்திரீயாகக் காண்பிக்கிறதென்ன?" (1 இரா. 14:6) என்று வாழ்த்தும்படி செய்தார். திருட்டுத்தனம் நிறைந்த கேயாசி, துணிகளையும், வெள்ளித் தாலந்துகளையும் பெறுவதற்காக பொய்க் கதையொன்றைக் கூறிய பொழுது, பரலோகத்திலிருந்து பார்க்கின்ற ஒருவர், தீர்க்கதரிசியாகிய எலிசா, உண்மையற்ற அந்த வேலைக்காரனை அவ்வேளை முழுவதிலும் கவனிக்கும்படி வல்லமையளித்தார்: ''என் மனம் உன்னுடன் கூடச் செல்லவில்லையா?" (2 இரா. 5:26).

எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்ற கண்ணின் காரணத்தால் துன்மார்க் கரான மனிதர்கள் பயந்து நடுங்குகையில், நல்ல மனிதர்கள் ஆழமான ஆறுதல் அடைகின்றனர். துன்மார்க்கத்தைக் காண்கின்ற அதே கண்ணானது நற்செயல் ஒவ்வொன்றையும் காண்கின்றது. தேவன் நீதியுள்ளவராய் இருக்கின்றார்; நீங்கள் தேவையில் இருப்போருக்கு ஊழியம் செய்யும் பொழுது உங்கள் விசுவாசத்தின் கிரியையும் அன்பின் பிரயாசத்தையும் அவர் மறக்கின்றவரல்ல. ஒரு பிள்ளைக்கு எதிரான ஒவ்வொரு குற்றத்தை மட்டும் அவரது கண்கள் காண்பதுமின்றி, தம்முடைய சின்னஞ்சிறியவர் களுக்குச் செய்யப்படும் இரக்கமுள்ள செயல் ஒவ்வொன்றையும் அவர் காண்கின்றார்.

பரலோகத்திலிருந்து தேவனுடைய கவனிப்பு

பரலோகத்தில் அரியணையுள்ள ஒருவரால் கவனிக்கப் படுவதற்கு நீங்கள் மாபெரும் செயல்களைச் செய்யக் கூடியவராய் இருக்க வேண்டு வதில்லை என்ற சிந்தனையானது விலையேறப் பெற்றதாகும். உங்களால் ஒரு கலசம் தண்ணீர் மாத்திரமே கொடுக்க முடிவதாய் இருந்தாலும், உங்கள் இருதயம் அதைக் கொடுக்கும்படி நாடிச் செல்லட்டும்; உங்கள் பிரதிபலனை நீங்கள் இழந்து போக மாட்டீர்கள். தேவையில் உள்ள ஒரு குடும்பத்தின் வீட்டு வாசலில் ஒரு மூட்டை மாவை நீங்கள் வைப்பதை பூமியில் உள்ள எந்தக் கண்களும் ஒருவேளை நோக்காதிருக்கலாம், ஆனால் அந்தரங்கத்தில் காண்கின்ற உங்கள் பிதாவானவர் உங்களுக்கு வட்டியுடன்

திரும்பக் கொடுப்பார்.

உங்கள் அயலகத்தாரிடம் நீங்கள் பரலோகத்திலிருந்து வந்த சுவிசேஷத்தைப் பற்றிப் பேசி சுத்திகரிக்கும் இரத்தத்தின் ஊற்றண்டைக்கு நீங்கள் அவரை ஒருவேளையில் வழி நடத்தியிருக்கலாம். ஒருவேளை நீங்கள் (இந்த ஊழியத்திற்காக) பிரசங்கியாரிடமிருந்தோ அல்லது வேறு எவரொருவரிடமிருந்தோ பாராட்டுப் பெறாதிருக்கலாம், ஆனால் எவ்விதத்திலும் இப்படிப்பட்ட சரிக்கட்டுதலுக்காக நீங்கள் உங்களின் ஊழியத்தைச் செய்திருந்ததில்லை. நீங்கள் உங்களை நீதிமானாக்கி பாவங்களிலிருந்து விடுதலையைக் கட்டளையிட்டதற்காக இயேசுவில் மேன்மை பாராட்டி களிகூர்ந்தீர்கள், மற்றும் உங்கள் அயலகத்தாரும் இப்படிப்பட்ட மகிமையும் அழியாமையுமுள்ள அனுபவத்தைப் பெறும்படி நீங்கள் விரும்பினீர்கள். எல்லாவற்றையும் காண்கின்ற கண்ணானது, உங்கள் மென்மையான அணுகுமுறையையும் வசீகரிக்கும் விளக்கத் தோற்றத்தையும் கண்டது; நீங்கள் நன்றாய் ஊழியம் செய்து பாவி ஒருவரை மனம் மாற்றிய பொழுது அது (அந்தக் கண்) உங்கள் இருதயத்தில் ஊடுருவிக் கண்டது. நீங்கள் ஆகாய மண்டலத்திலுள்ள சுடர்களைப் போல் பிரகாசிப்பீர்கள் என்றே தேவன் நோக்கம் கொண்டார், ஏனென்றால் அவர், "அநேகரை நீதிக்குட்படுத்துகின்றவர்கள்" நட்சத்திரங்களைப் போல என்றென்றைக்குமுள்ள சதா காலங்களிலும் பிரகாசிப்பார்கள் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கின்றார் (தானி. 12:3).

தேவன் கவனிக்கின்றார் என்ற சிந்தனையானது எவ்வளவு ஆறுதலும் பெலப்படுத்துவதுமாய் இருக்கின்றது! உங்களுக்கு மனிதர் என்ன செய்தாலும், உங்களைப் பற்றி என்ன கூறினாலும் பரவாயில்லை, கவனித்துப் பார்க்கும் பிதாவினிடத்தில் கொண்டுள்ள மெய்யானதொரு பக்தியினால் நீங்கள் ஒரு மாபெரும் வாக்குத்தத்தத்தின் மீது உரிமை கோருதலை வைக்க முடியும்: "தம்மைப் பற்றி உத்தம இருதயத்தோடிருக்கிறவர்களுக்குத் தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப் பண்ணும்படி, கர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறது" (2 நாளா. 16:9).

பரலோகம் சமீபமாய் இருக்கின்றது

உயரமும் உன்னதமுமான இடத்திற்குக் கர்த்தர் உயர்த்தப்பட்டுள்ளார் என்ற உண்மையானது நமது தேவனைத் தொலை தூரத்தில் உள்ளவராக்குவதில்லை. அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கின்றார் என்பது உண்மையே, ஆனாலும் அவர் எல்லார் மூலமாகவும் எல்லாருக்குள்ளும் இருக்கின்றார் (எபே. 4:6). அவர் பரலோகத்தில் ஆளுகை புரிவதுடன், கிறிஸ்துவினுடையவர்களின் இருதயங்களிலும் வாழ்கின்றார். நீங்கள் சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் பொழுது மேலிருந்து உங்களிடத்தில் விருந்தினர் வருகின்றனர். நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்ற பொழுது, உங்கள் நித்திய மீட்புக்கு எப்பொழுதும் இருக்கின்ற உத்தரவாதமாகத் தேவன் ஆவியானவரை ஒரு கொடையாக அனுப்புகின்றார் (அப். 2:38;

5:32; கலா. 4:6; எபே. 1:13, 14). பரிசுத்த ஆவியானவர் தவிர (1 கொரி. 6:19) விலையேறப்பற்ற வேறு இரு பார்வையாளர்களும் உள்ளனர்: "அவனில் என் பிதா அன்பாயிருப்பார்; நாங்கள் அவனிடத்தில் வந்து அவனோடே வாசம் பண்ணுவோம்" (யோவா. 14:23).

பரலோகத்தின் தேவன் தமது ஆலயத்தில் அமர்ந்து கொண்டு (சங். 11:4) அதே வேளையில் உங்களிலும் அவர் எவ்விதம் வாழ முடியும் என்று நீங்கள் என்னிடத்தில் கேட்டால், ''அதை நான் அறியேன். அவர் அதைச் செய்கின்றார் என்று மட்டுமே அறிவேன்'' என்று மட்டுமே நான் கூற முடியும். தேவன் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கின்றார் (2 தீமோ. 2:13), மற்றும் வேத வாக்கியங்கள் தவறாதவைகளாய் இருக்கின்றன (யோவா. 10:35). கிறிஸ்து பரலோகத்தில் பிதாவின் வலது பாரிசத்தில் இருக்கின்றார் (1 பேது. 3:22), ஆனால் ஒவ்வொரு கர்த்தருடைய நாள் ஒவ்வொன்றிலும் அவர் இப்பூமியில் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களுடன் பந்தியில் பங்கேற்கின்றார் (மத். 26:29). ஒரே வேளையில் அவர் உன்னதங்களில் மகிமையின் மத்தியிலும், அவருடைய நாமத்திலே இருவர் அல்லது மூவர் கூடி ஜெபிக்கும் ஒரு சிறு குடிசையிலும் இருக்க முடியும் (மத். 18:20). பிதாவினுடைய உயர்த்தப்பட்ட கட்புலனாகாத் தன்மையிருப்பும் தேவபக்தியுள்ள மனிதர்களிடத்தில் அவரது அருகாமை இருப்பும் விவரிக்க முடியாதவைகளாய் உள்ளன, ஆனால் அவைகள் நீண்ட காலமாய் அறியப்பட்டு மேன்மை பாராட்டப்பட்டுள்ள உண்மைகள் மறுபடியும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஏசாயா பின்வருமாறு எழுதினார்:

> *நித்தியவாசியும் பரிசுத்தர் என்கிற நாமமுள்ளவருமாகிய மகத்துவமும் உன்னதமுமானவர் சொல்லுகிறார்: உன்னதத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் வாசம் பண்ணுகிற நான் பணிந்தவர்களின் ஆவியை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்கினவர்களின் இருதயத்தை உயிர்ப்பிக் கிறதற்கும், நொறுங்குண்டு பணிந்த ஆவியுள்ளவர்களிடத்தில் வாசம் பண்ணுகிறேன் (ஏசா. 57:15).*

நீங்கள் ஜெபம் பண்ணும் பொழுது, பரமண்டலங்களிலிருக்கிற உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கு ஜெபியுங்கள்.